

som ikke i den Udstrækning eller paa den Vis kan udføres eller er blevet udført fra anden Side. Vor Virksomhed formene vi er et vigtigt Led i de unges Opdragelse til Kundskab og Selvtænkning om Alkoholspørgsmaalet, og hvad en ministeriel Understøttelse angaar, kunne vi henvise baade til Norge, Sverrig og Finland, hvor Statskassen direkte har støttet de derværende Organisationer, der have samme Støbning som vor.

Forbundet omfatter nu 12 Foreninger ved Seminarier (ved Statseminarierne i Jonstrup, Skaarup, Jelling, Ranum; ved Ribe, Gedved, Silkeborg, Nørre Nissum, Hjørring, Odense, Vordingborg, Haslev Seminarium), Foreninger ved Aalborg og Sorø Statsskoler, samt Studenternes Afholdsforening i København, tilsammen ca. 470 Medlemmer.

Paa dette Andragende har Indenrigsministeriet svaret, at under Hensyn til de i Ædruelighedskommissionens Betænkning, S. 21—22, fremhævede Synspunkter for Tilstaaelse af Statstilskud til Afholdsforeninger har Ministeriet ment ikke at kunne imødekomme Andragendet. I den Anledning indsendes Andragendet til Folketinget, og det fremhæves, at Andragernes særegne Art formentlig vil bevirke, at Spørgsmaalet om Tilstaaelse af Statstilskud ikke kan komme til at afhænge af de i Ædruelighedskommissionens Betænkning fremdragne Synspunkter, saa lidt som lignende Hensyn have hindret, at der i vore Nabolande er blevet ydet Statshjælp til Forbund af samme Karakter. Under Henviisning til de med Andragendet følgende 2 Numre af Forbundets Medlemsblad, hvori dels Love osv. findes aftrykte, anmode Andragerne om Folketingets Støtte for deres Sag.

4 Bilag medfølge.

Udvalget foreslaar at henvise Andragendet til *Indenrigsministerens* Under søgelse og Overvejelse.

10. Fra *Forening for Ligbrænding og Folkelig Ligbrændingsforening* om Ændringer i Lov om Ligbrænding. (Indbragt den 20. Januar 1909 af Folketingsmanden for Præstø Amts 2den Valgkreds, *Stauning*).

Andragendet er saalydende:

Undertegnede Foreninger tillade sig at andrage om, at der maa foretages saadanne Ændringer i Lov om Ligbrænding af 1. April 1892, at denne Form for Bidsættelse af afdøde kan foregaa under nogenlunde samme Vilkaar som Jordfæstelse. Som Ændringer, der efter vor Opfattelse tiltrænges, tillade vi os at nævne:

Under § 2:

Denne Paragraf ønskes ændret saaledes, at Ligbrænding kan finde Sted, naar der foreligger en skriftlig Erklæring fra den afdøde om, at hans Lig skal brændes, eller naar der af to den afdøde nærstaaende eller med den afdøde beslægtede Personer afgives skriftlig Erklæring om, at det var den afdødes Ønske, at hans Lig skulde brændes. Var den afdøde Medlem af en Ligbrændingsforening, kan Ligbrænding udføres paa de efterlevendes Begæring. Ved Dødsfald af mindreaarige er det Forældre eller Værge, der træffer Bestemmelse om, hvorvidt Ligbrænding eller Jordfæstelse skal finde Sted.

Under § 3:

De for Foretagelse af Ligbrænding nødvendige Dokumenter ønskes begrænsede til: 1) Ovennævnte Erklæring eller henholdsvis Begæring fra de efterlevende. 2) En af en autoriseret Læge udstedt Dødsattest, der tydelig angiver Dødsarsagen. 3) Bevis for, at Dødsfaldet er anmeldt for Skifteretten. 4) Bevis for, at Dødsfaldet er indført i Ministerialbogen. Før disse Dokumenter foreligge, kan Ligbrænding ikke finde Sted. Papirerne skulle, forsynede med Løbenummer, opbevares af Krematoriets Forvaltning, som til enhver Tid er ansvarlig overfor den lokale Øvrighed.

Som Motivering for dette Andragende tillade vi os at anføre, at de i Lov af 1. April 1892 indeholdte strengere Bestemmelser i høj Grad hemme Udviklingen paa dette Omraade, uden at deres Nødvendighed i nogen Maade er godtgjort i den Tid,